

førte til skarpe russiske reaktioner med krav om aflysning af konferencen i København.

Det er ikke den russiske regering, heller ikke den danske, der skal bestemme, hvilke møder der skal holdes i Danmark. Det var der fuldstændig enighed om her i Folketinget på trods af russisk vrede. Men friheden til at holde møder er ikke meget værd, hvis man umiddelbart efter arresterer deltagerne. Det var, hvad der skete. Derfor blev den danske offentlighed også temmelig chokeret, da Sakajev blev fængslet. Det var jo et helt modsat signal.

Kl. 18.20

Der blev begået fejl. Rigsadvokaten har beklaget den sene underretning af justitsministeren; senere blev der begået fejl ved udpegning af tolk. Det efterlod indtryk af noget rod. Heldigvis er Sakajev nu løsladt, og en lidt pinlig sag er forbi.

Tilbage står forholdet til Rusland. Danmark har en klar interesse i et godt forhold til Rusland, og jeg finder også, at Danmark igennem mange år har gjort sig umage med at skabe et sådant godt forhold. Det vil muligvis tage nogen tid, men fra dansk side skal vi fortsætte med at vise god vilje.

Jeg tror også, at Rusland har interesse i et godt forhold til Danmark, som er et fredeligt lille land medlem af både EU og NATO og sammen med Rusland også af Østersørådet.

Endelig skal jeg sige, at Det Radikale Venstre støtter det forslag til vedtagelse, som vi er medforlagsstiller af.

Søren Søndergaard (EL):

Af de russiske myndigheders materialer om Sakajevsagen fremgår det, at torsdag den 20. september 2001 var en vigtig dag. Det var den dag, de russiske myndigheder besluttede at indlede efterforskningen mod Akhmed Sakajev. Det var den dag, de besluttede at rejse sigtelse mod ham, og det var den dag, de besluttede, at han skulle eftersøges og frihedsberøves. For hvad? For forbrydelser begået dagen inden, ugen inden, måneden inden? Overhovedet ikke.

Eftersøgningen gjaldt forbrydelser, som angiveligt skulle være blevet begået i perioden 1996-1999, organisering af illegal hær, organisering af væbnet oprør og forsøg på manddrab osv., osv. Det er i sandhed dybt påfaldende.

Akhmed Sakajev var jo ikke ligefrem en ukendt person for de russiske myndigheder. Al ligevel gik der år og dag, fra han begik sine forbrydelser ifølge de russiske myndigheder, og så

til de samme myndigheder anklagede ham for dem. Højst besynderligt.

Hvad var det, der havde ændret sig? Hvad var det, der gjorde, at anklagerne ikke blev rejst den 20. september 1998, den 20. september 1999, den 20. september 2000, men netop den 20. september 2001? Svaret hedder selvfølgelig den 11. september, eller mere præcist: Svaret hedder den psykose, som den vestlige verden lod sig gribe af efter terrorangrebet i USA, hvor alverdens problemer blev forsimplet i krigen mod terror. En psykose, hvor de, som ikke ubetinget og kritisk slog hælene sammen, blev udnævnt til fjender, og hvor de værste diktaturstater i verden blev udnævnt til venner, blot fordi de erklærede sig på den rigtige side i denne påståede krig.

Rusland var ikke sen til at udnytte denne chance. 9 dage tog det helt præcist. Under dække af krigen mod terror åbnede Rusland sin totale krig, ikke først og fremmest mod de tjetjenske fanatikere, islamitter, men netop mod de kræfter i det tjetjenske samfund, som fastholdt perspektivet om en forhandlet politisk løsning samtidig med, at de forsvarede det tjetjenske folks ret til at leve uden undertrykkelse.

Og hvad har de vestlige regeringer så gjort ved Ruslands totale krig mod de kræfter, som søgte en politisk løsning? Efter vores opfattelse stort set intet konkret. Den 20. november sagde Tjekkiets præsident:

»Jeg kan næsten ikke forestille mig, at nogle kan bekæmpe global terrorisme sammen med russerne uden at fremkomme med en mening om deres krig mod Tjetjeniens befolkning«.

Men Vaclav Havel gjorde regning uden vært. F.eks. var det lige præcis, hvad der skete, da NATO-topmødet dagen efter samledes i Prag til et møde, hvor man skålede i opløftet stemning over, at de baltiske lande var kommet fri af Rusland, præcis samtidig med at man lukkede øjnene for Ruslands fortsatte undertrykkelse i Tjetjenien.

Heller ikke den danske statsminister, som ellers skriver politisk korrekte kommentarer om opgøret med dansk tilpasning, fandt anledning til at forstyrre festlighederne med et eneste ord om Ruslands myrderier i Tjetjenien.

Se, det er efter Enhedslistens opfattelse den virkelige skandale. Sakajevsagen var ikke køn, men der kan bestem argumenteres for, at det var rigtigt at tilbageholde Sakajev, mens de russiske påstande blev undersøgt. Til gengæld kan der ikke argumenteres for, at han skulle bankes